

פטורין. דענין שיכה כל נפש אלמס כל הנפש ופטורים ממיתה. לר' יהודה בן בתירא חייב זה שקצונו בסייף מפני שקירב את מיתתו: בא שור. מועד: וקצלו בקרניו. ומת: פלוגתא דר' ישמעאל ורצנו. לענין כופר לר' ישמעאל דלמחר כופר

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בזיוק שיימינן משלם כופר אצל לרצנו דשיימינן בזיוק האז לא הוה ליה דמיס ופטור: ונתקע באשה חייב בד' דברים. וכגון שפול ברוח מנזיה דהוה ליה קרוז למזיד: וצבימטו לא קנה. אע"פ ששנינו (בימות דף ג:) הלא על צימתו צין צווג צין צמוד קנה הני מילי היכא דנתכוין לצילת אשה אחרת אצל זה לא נתכוין לשום צילת הלכך לא קנה ואם חזר ועשה אחד מן האחרין צה מלאמר פסלה עליו: ואם נתקע. (ללאחרן) שהתמיל לנפול דנתכוין לנפול על האדם להנחתו: חייב אף על הפשת. אע"פ שלא נתכוין לשם צנת: על לבו ומת פטור. שהיה לו לסקקה: חייב. דהא ללא סלקקה סבר אמתעיניה ליה צדינא ויפרע ליה: כצט עליו. שתקפו שם עד שמת: חייב. דה"ק ליה אס תלצה קרע ושלא אכל פירש לו ע"מ פטור: עבדו כגופו דמי. ואם הניח אדם גחלת על לב עבדו פטור שהיה לו לעבד לסקקה: שורו כממונו. שאין צו דעת לסקקה ומיז:

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח אס הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציס חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה צקורטו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסייס צד. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אס הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צד. דקמני זה צא צדו של דצט וסייס נחצית דקמני נסדקה צצית של דצט: למקח וממכר. צצית המוכר לתת לו איזה שירצה ואפילו התנה עמו צצית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

שכרו פתח בכד וסייס בחבית אמר רב פפא היינו כד היינו חבית למאי נפקא מינה למקח וממכר היכי דמי אילימא באתרא דכדא לא קרו חבית וחבית לא קרו כדא הא לא קרו לה לא צריכא דרובא קרו לה לכדא כדא ולחביתא חביתא ואיכא דקרו לחביתא כדא ולכדא חביתא מהו דתימא זיל בתר רובא קמ"ל

מודיעים פריך וי"ל דלמי שייכא הכא הודעת דמיס דקרוצים דמיס וכל שייך לומר כלי ומיירי דלמיס ליה זוזי ללא שייך לומר שייך ללוקח מעות המכר והקנה לו אגב קרקע או אחר כך החלו הכדים והחציות אי נמי הכי פירושו מהו דתימא זיל בתר רובא אע"פ שהדמים מסייעים למוחזק קמ"ל וה"ה דהוי מנ"י למימר איפכא מהו דתימא זיל בתר חוקה קמ"ל דאין הולכין בתר חוקה אלא אחר הרוב אס הדמים מסייעין לרוב אלא משום דמתניתין מוכחא דבא להשמיענו דלא אזלינן בתר רובא דכד וחצית חלה יניחו ולפי זה אמי שפיר טפי אלינא דרוב מאלנינא דשמואל מדשמעין דלא אזלינן בתר רובא אלא היכא שהדמים מסייעים למוחזק ולא שמעין זה דלאין הדמים מסייעים:

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

בבש עליו כו'. צאלו הן הגשרפין (פנהדרן דף עו: ושם) מפרש לרש"א נקט כצט לרבותא וסיפא נקט דחפו לרבותא: קרע בסותי חייב. תימה היכי מייתי ראייה דלמא שאני הכא שהיה לו להסיר הגחלת מעל צגדו מדנקט רבה על צגדו חייב מכלל דעל צצרו פטור והתם לקמן (דף צג.) תנן סמא את עיני אפי' על מנת לפטור חייב אלא ע"כ על צצרו פטור משום שהיה לו להסיר כמו צעל לבו ומת וי"ל דהא פשיטא ליה דמעל צצרו יסיר הגחלת ומעל צגדו לא חייש ולא איצטרך ללמאי ראייה אלא שלא תאמר כיון שמתה על צגדו והוא שותק א"כ דעתו הוי שיפטר דהא אשכחן אפי' צמזמה לקרוע דחייב:

הניח גחלת על לב עבדו כו'. כשצט כפוט ורצו עומד אצלו איירי כדפרישית לעיל (דף צב: ד"ה והיה) ומיירי שלא מת העבד אלא חוק ולהכי מספקא ליה שמת לא ימוש הרב לסקלו מפני שישלם לו דמי נזקו:

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח. ואיכא נמי דקרו לחביתא. כדא ולכדא חביתא. תרוייהו צריכי שאם התנה לתת לו כד והקנה לו צסודר ונתמייב הלוקח לתת דמיס יכול הלוקח לומר לא אתן לך דמיס אס לא תמן לי חצית דקרי ליה לחציתא כדא לפי שהוא מוחזק ולא אזלינן בתר רובא ואם התנה לתת לו חצית ונתן הלוקח דמיס יכול לומר לכדא חציתא ולא אזלינן בתר רובא ואומר ר"ת דאפי' רב דלמחר צצרק המוכר פירות (צ"ב דף צג.) ושם ד"ה וליחוי ולקמן צצפרה (דף מו.) הולכין צצמנון אחר הרוב גצי המוכר שור לחצירו ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעין לא מצינא ממני ממנו דקים לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צצמלא נגחן לא מצי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דוצני לנכסמא דלדצרה יאמר הלוקח למוכר אתה הטעמני דקים לי צנפשא' שאני מן הרוב דוצני לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא אי דמי צציתא דגרסי לפטור לקמן צריש הפרה (שם) וצחמוכר פירות (צ"ב דף צג.) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צחמוכר את הספנייה (שם דף עו:) גצי מכר לצמד לא מכר הצצק דלית להו הדמיס

המוכר את הכד ברשו' הרבי' ובא אחר ונתקל בה ושברה, פטור. ואם הווק בה בעל החבית חייב. פתח בכד ונתקל בה ושברה פטור ואם הווק בה בעל החבית חייב בנזקו: גב' פתח בכד וסייס בחבית ותנן נמי זה בא בחביתו וזה בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו של זה פטור פתח בחבית וסייס בכד ותנן נמי זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא חייב ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעין לא מצינא ממני ממנו דקים לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צצמלא נגחן לא מצי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דוצני לנכסמא דלדצרה יאמר הלוקח למוכר אתה הטעמני דקים לי צנפשא' שאני מן הרוב דוצני לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא אי דמי צציתא דגרסי לפטור לקמן צריש הפרה (שם) וצחמוכר פירות (צ"ב דף צג.) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צחמוכר את הספנייה (שם דף עו:) גצי מכר לצמד לא מכר הצצק דלית להו הדמיס

המוכר את הכד ברשו' הרבי' ובא אחר ונתקל בה ושברה, פטור. ואם הווק בה בעל החבית חייב. פתח בכד ונתקל בה ושברה פטור ואם הווק בה בעל החבית חייב בנזקו: גב' פתח בכד וסייס בחבית ותנן נמי זה בא בחביתו וזה בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו של זה פטור פתח בחבית וסייס בכד ותנן נמי זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא חייב ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעין לא מצינא ממני ממנו דקים לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צצמלא נגחן לא מצי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דוצני לנכסמא דלדצרה יאמר הלוקח למוכר אתה הטעמני דקים לי צנפשא' שאני מן הרוב דוצני לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא אי דמי צציתא דגרסי לפטור לקמן צריש הפרה (שם) וצחמוכר פירות (צ"ב דף צג.) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צחמוכר את הספנייה (שם דף עו:) גצי מכר לצמד לא מכר הצצק דלית להו הדמיס

המוכר את הכד ברשו' הרבי' ובא אחר ונתקל בה ושברה, פטור. ואם הווק בה בעל החבית חייב. פתח בכד ונתקל בה ושברה פטור ואם הווק בה בעל החבית חייב בנזקו: גב' פתח בכד וסייס בחבית ותנן נמי זה בא בחביתו וזה בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו של זה פטור פתח בחבית וסייס בכד ותנן נמי זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא חייב ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעין לא מצינא ממני ממנו דקים לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צצמלא נגחן לא מצי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דוצני לנכסמא דלדצרה יאמר הלוקח למוכר אתה הטעמני דקים לי צנפשא' שאני מן הרוב דוצני לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא אי דמי צציתא דגרסי לפטור לקמן צריש הפרה (שם) וצחמוכר פירות (צ"ב דף צג.) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צחמוכר את הספנייה (שם דף עו:) גצי מכר לצמד לא מכר הצצק דלית להו הדמיס

המוכר את הכד ברשו' הרבי' ובא אחר ונתקל בה ושברה, פטור. ואם הווק בה בעל החבית חייב. פתח בכד ונתקל בה ושברה פטור ואם הווק בה בעל החבית חייב בנזקו: גב' פתח בכד וסייס בחבית ותנן נמי זה בא בחביתו וזה בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו של זה פטור פתח בחבית וסייס בכד ותנן נמי זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא חייב ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעין לא מצינא ממני ממנו דקים לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צצמלא נגחן לא מצי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דוצני לנכסמא דלדצרה יאמר הלוקח למוכר אתה הטעמני דקים לי צנפשא' שאני מן הרוב דוצני לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא אי דמי צציתא דגרסי לפטור לקמן צריש הפרה (שם) וצחמוכר פירות (צ"ב דף צג.) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צחמוכר את הספנייה (שם דף עו:) גצי מכר לצמד לא מכר הצצק דלית להו הדמיס

קה א מיי פ"ח מהל' נזקי ממון הלכה א סמג ע"פ ס: קב ב מיי פ"ב מהלכות יבוס הלכה ד סמג ע"פ ט טושי"ע א"ע סימן קסו סעיף א: קב ג מיי פ"ח מהלכות חובל ומזיק הלכה י סמג ע"פ ט טושי"ע ח"מ סימן תכא סעיף א: קב ד ה ר ז מיי שם הלכה י טושי"ע שם סעיף א: קב ח טושי"ע ח"מ ס' שפ סעיף א וסימן מ"ח סעיף י: קי ט מיי פ"ד מהלכות חובל ומזיק הלכה כז סמג ע"פ ט טושי"ע ח"מ סימן פ"ג מהל' ק"א י ב מיי פ"ג מהל' דוחל הלכה ט: ק"ב ל מיי פ"ה מהל' חובל ומזיק הלכה יא סמג ע"פ ט טושי"ע ח"מ סימן שס סעיף א: ק"ג ז מיי שם פ"ד הלכה כז וע"פ נהשגות וצמ"מ וצ"ח שהלח"ך סמג שם טושי"ע ח"מ סימן שפ סעיף א וסימן מ"ח סעיף י: א ב מיי פ"ג מהלכות נזקי ממון הלכה ה סמג ע"פ סח טושי"ע ח"מ סימן מיב סעיף א: ב מיי פ"ג מהלכות גזילה ואפירה הלכה ה סמג ע"פ ט טושי"ע ח"מ סימן רכד סעיף ה:

רבינו חננאל (המשך) ונת פטור. מאי טעמא היה לו להשליכה מעל לבו. הניח גחלת על בגד חבירו ונשרף חייב. אמ' רבא תריוהו תנינה. דהתיא דחפו לתוך האור או לתוך המים ויכול לעלות משם ונת פטור. בגדו דתנן קרע את כסותו ושיבר את כדו חייב. ש"מ דאפי' אם אמ' לו קרע וקרע חייב. וכל שכן הרואה אותו שורף את בגדיו ולא הציל שחייב השורף בניוקין. לא אמרי' היה לו להציל ממונו אלא למזיק אמרי' ליה לא היה לך להתיק ממנו חבירו וכו' והתיקתה נתיחייב. בעי שרדא עבדו נבופו דמי. והתנן גחלת בלבו נשרף העבד נותן גחלת בלב אורנו עצמו דמי (דמי.) מה בלב אורנו עצמו פטור דאמר' כיון שיכול להסירה מעל לבו היה לו להסירה. לא הסירה הוא הרג עצמו. כן דין העבד ופטור. או כממנו דמי. כמו הנותן גחלת אלו בכיורותיו או על גדי ונשרף שחייב. כד דין העבד וחייב. בתר דביעא הור ששטא. עבדו י גופו והנותן גחלת בלב העבד. ברלא כפית ויכול להסירה ולא הסירה ונשרף ומת. פטור. שורו כממנו. וחייב. הדרן עלך הרגל מועדת

פרק שלישי: המניח את הכד ברשו' הרבי' ובא אחר ונתקל בה ושברה, פטור. ואם הווק בה בעל החבית חייב. פתח בכד ונתקל בה ושברה פטור ואם הווק בה בעל החבית חייב בנזקו: גב' פתח בכד וסייס בחבית ותנן נמי זה בא בחביתו וזה בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו של זה פטור פתח בחבית וסייס בכד ותנן נמי זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא חייב ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעין לא מצינא ממני ממנו דקים לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צצמלא נגחן לא מצי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דוצני לנכסמא דלדצרה יאמר הלוקח למוכר אתה הטעמני דקים לי צנפשא' שאני מן הרוב דוצני לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא אי דמי צציתא דגרסי לפטור לקמן צריש הפרה (שם) וצחמוכר פירות (צ"ב דף צג.) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צחמוכר את הספנייה (שם דף עו:) גצי מכר לצמד לא מכר הצצק דלית להו הדמיס

המוכר את הכד ברשו' הרבי' ובא אחר ונתקל בה ושברה, פטור. ואם הווק בה בעל החבית חייב. פתח בכד ונתקל בה ושברה פטור ואם הווק בה בעל החבית חייב בנזקו: גב' פתח בכד וסייס בחבית ותנן נמי זה בא בחביתו וזה בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו של זה פטור פתח בחבית וסייס בכד ותנן נמי זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא חייב ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעין לא מצינא ממני ממנו דקים לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צצמלא נגחן לא מצי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דוצני לנכסמא דלדצרה יאמר הלוקח למוכר אתה הטעמני דקים לי צנפשא' שאני מן הרוב דוצני לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא אי דמי צציתא דגרסי לפטור לקמן צריש הפרה (שם) וצחמוכר פירות (צ"ב דף צג.) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צחמוכר את הספנייה (שם דף עו:) גצי מכר לצמד לא מכר הצצק דלית להו הדמיס